

תת"ע 4336/03/21 - ז'אק אדרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 4336-03-21 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני
המבקש:
נגד
המשיבה:
כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
ז'אק אדרי
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 7.3.21 נערכו כנגד מר ז'אק אדרי (להלן: "**המבקש**") כתב אישום והזמנה לדין שמספרם 33250009801 (להלן: "**הדו"ח**") בגין כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לתקנה 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**"). במסגרת הדו"ח כאמור, זומן המבקש לדיון בעניינו ליום 4.1.22 בשעה 08:30.
- ביום 4.1.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדין, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך ₪ 1,200, פסילה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 19.1.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

- המבקש טוען כי לא התייצב לדיון מכיוון שלא קיבל לכתובתו "מכתב על המשפט" ולכן הוא מבקש "דיון חוזר".
- לחילופין, עותר המבקש לחלוקת הקנס לתשלומים של 100 ₪ בכל חודש. זאת, בין היתר, מכיוון שהוא מתקשה לסגור את החודש.
- המשיבה מתנגדת לבקשה לביטול פסק הדין ומפנה לכך שהמבקש קיבל לידו הזמנה למועד הדיון במעמד ביצוע העבירה. בהקשר זה מדגישה המשיבה כי אין כל צורך לשלוח הזמנה נוספת או מכתב לביתו של המבקש.
- כמו כן, המשיבה מפנה לכך שהמבקש לא העלה כל טענה לעיוות דין ואף לא טען כי לא ביצע את העבירה.
- יחד עם האמור, המשיבה אינה מתנגדת לחלוקת הקנס לתשלומים.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. בענייננו, טרם חלפו שלושים ימים מאז ניתן פסק הדין וממילא גם לא חלפו שלושים ימים מהמועד בו הוא הומצא למבקש.

12. אם כן, ביחס לבקשה לביטול פסק דין, עתה עלינו לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליא").

13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם הרי שלא יכול להיות חולק על כך שהמבקש קיבל זימון לדיון במעמד ביצוע העבירה. במצב דברים זה, ברי כי המבקש ידע על מועד הדיון ואי קבלת "מכתב על המשפט" אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבות כאמור.

14. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בדברי המבקש (הנהג) כפי שהם עולים מהדו"ח עצמו (שצורף לתגובת המשיבה) והן בהתחשב בכך שהלכה למעשה המבקש לא העלה כל טענה בדבר חשש מפני גרימת דין ואף לא כפר בביצוע העבירה בה הורשע.

15. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

16. עיכוב ביצוע גזר הדין, כפי שניתן ביום 20.1.22, מבוטל בזאת.

17. יחד עם האמור, לפני משורת הדין, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש ובהסכמת המשיבה, מורה על חלוקת הקנס שהושת על המבקש במסגרת גזר הדין ל-12 תשלומים שווים ורצופים, הראשון מבניהם בתוך 90 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשפ"ב, 06 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

